

CASTELLS CATALANS

Nom del castell: Requesens
Data de construcció: XI
Municipi: Cantallops
Comarca: Alt Empordà
Altitud: 510 m
Coordenades (Geogràfica - ETRS89)
E 2.944493 N 42.446619
Com arribar-hi: s'hi accedeix des de Cantallops seguint una pista ben indicada d'uns 7 Km.

Història

Fou un dels principals motius de discòrdia, vers mitjan segle XI, entre els comtes Ponç I d'Empúries i Gaufred II de Rosselló i el fill d'aquest, Guislabert. El comte de Rosselló havia construït el castell de Requesens («*castrum de Recosin*») dins el comtat de Peralada en un alou que el comte Ponç l'hi havia confiat. Entre 1040-1071, Ponç I adreçà un memorial de greuges a Gaufred II, detallant les malvestats d'aquest sobre vassalls, béns i terres d'Empúries. La guarnició del castell hi tenia un paper preponderant.

El castell, però, seguí sota el domini dels comtes de Rosselló que al segle XII l'infeudaren a diferents llinatges. A finals de segle hi ha notícia de personatges cognomenats Requesens.

A mitjan del segle XIV havia esdevingut possessió de la casa d'Empúries, concretament de Pere d'Empúries el qual en morir, l'any 1401, deixà les seves possessions a la seva vídua Joana de Rocabertí. L'any 1402, el comtat d'Empúries

REQUESENS

fou incorporat a la corona pel rei Martí I però Requesens fou concedit al vescomte Dalmau de Rocabertí, nebot i hereu de Joana. La propietat continuà en mans dels Rocabertí (nomenats comtes de Peralada el 1599 per Felip III), fins a l'extinció del llinatge el segle XIX.

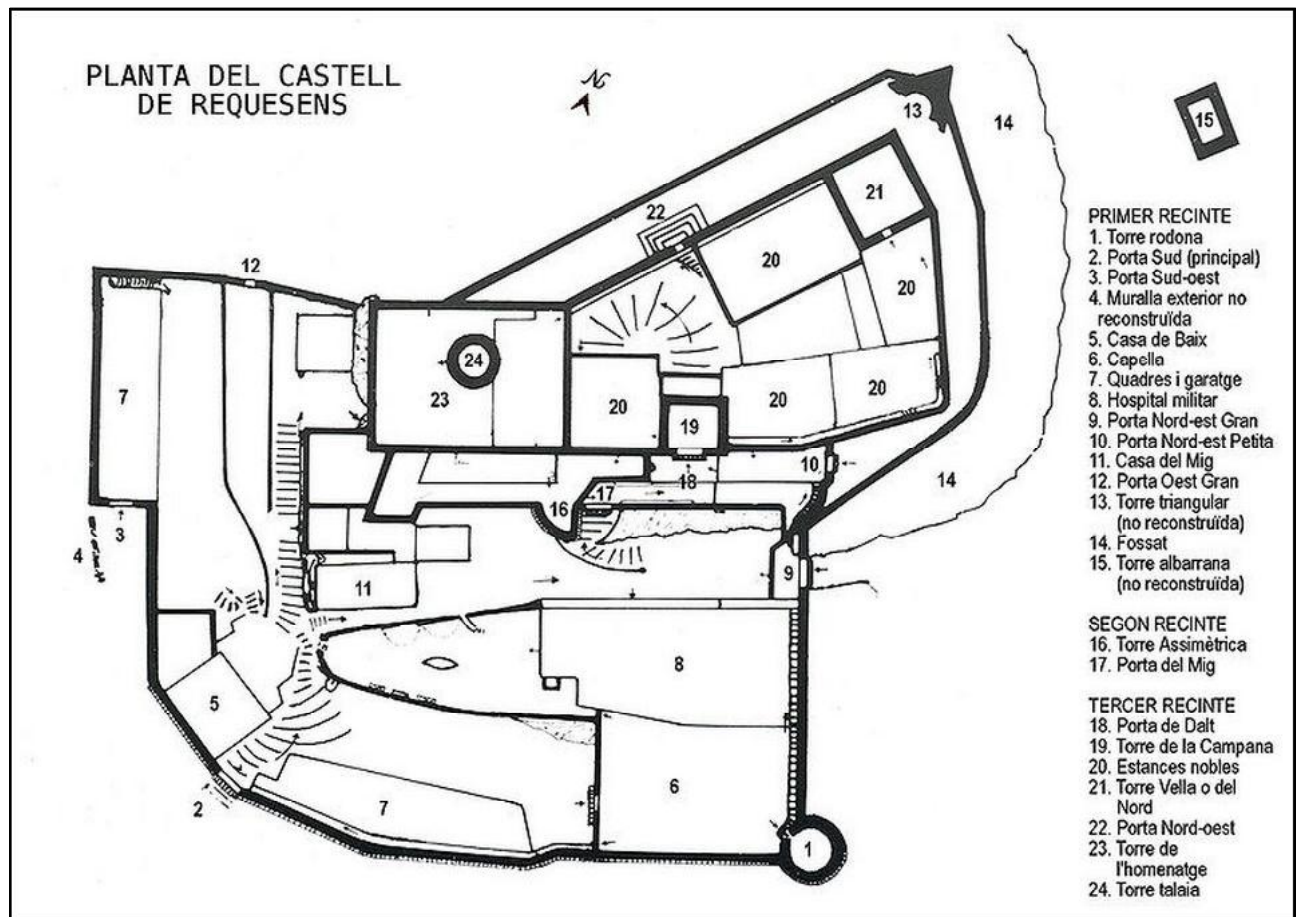
Al darrer decenni del segle XIX, el vescomte Tomàs de Rocabertí-Damero, comte de Peralada, decidí reconstruir el castell d'acord amb els criteris neomedievals llavors en voga. Juntament amb el seu germà Antoni, comte de Savallà, ja havia emprès la restauració del palau de Peralada.

L'obra fou encomanada a Alexandre Comalat i Garriga (1841-1913), mestre d'obres titulat que viatjà per Europa per veure palaus i castells abans de projectar-ne la reconstrucció que s'inicià el 1893. Però els comtes no van poder gaudir de la seva nova residència. Tomàs morí el 1898 i la seva germana i successora Joana Adelaida, morí el 1899 sense hereus directes, just després de la gran festa d'inauguració del castell acabat de restaurar. L'heretà un nebot, el mallorquí Ferran Trullols, marquès de la Torre, que el vengué a Pere i Joan Rosselló, industrials mallorquins que explotaren intensivament el bosc de la zona. El 1927 l'adquirí el duc de l'Infantado que acomiadà els prop de 80 masovers que hi residien.

Durant la Guerra Civil (1936-1939), el castell fou saquejat i buidat de mobiliari. Després de

El castell entre els anys 1898 i 1899

1939, i a fi de controlar l'activitat del maquis, serví de caserna amb la degradació corresponent. El 1942 el comprà la societat S.A. Bores. El 1955 fou venut als socis Ramon Esteba i Colomer (industrial natural d'Anglès) i Josep Pijoan, els descendents dels quals encara el posseeixen.

Arquitectura

El gran castell reconstruït ha estat qualificat d'escenogràfic; hi destaquen nombrosos elements

defensius inventats. Tanmateix, els elements preexistents foren respectats força minuciosament, tal i com s'observa en les fotografies anteriors al començament de les obres (1). Les ruïnes, abans de la reconstrucció, corresponien a una gran fortalesa baix-medieval dels segles XIII i XIV i és probable que algun llenç sigui anterior. S'havia mantingut una bona part de la muralla i moltes restes de les edificacions d'intramurs, amb una gran part de la torre de l'homenatge.

La reconstrucció incorporà aquestes estructures i imità amb fidelitat els paraments, emprant la mateixa pedra de granit del país. Pel que fa a la capella, no hi ha notícies de l'existència de cap capella al castell medieval, el qual tenia molt a prop l'església parroquial.

En conjunt, l'actual castell és una obra neomedieval, fruit dels corrents de l'època, amb gran respecte als elements preexistents amb certa contenció arrelada en la tradició local, mediterrània.

L'edifici actual té tres recintes fortificats, amb torres rodones i quadrades, portals, merlets i matacans.

Al recinte inferior destaca una gran capella, en la qual s'aprofitaren elements romànics d'altres edificis de la zona (els arcs de la portalada de Santa Maria de Requesens) i de procedència francesa (el timpà i els relleus de sobre la porta), cavallerisses i edificis de servei (cuines). El segon recinte té una porta fortificada interessant. El recinte noble, superior, conserva diverses estances entre les quals la gran sala i una torre talaia rodona, que n'és el punt més elevat.

Extret de:

BADIA I HOMS, JOAN. «Castell de Requesens»
A: *L'Empordà II*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1990, p. 503-504 (Catalunya romànica, IX). ISBN 84-7739-123-8.

(1) Veure text i fotografies a la VP https://ca.wikipedia.org/wiki/Castell_de_Requesens

Elena Fàbregas
Jordi Gironès

Març de 2015